

Валери Иванов
Диаболитично

Часът на призраци настъпи.
Навън е приказна луна...
Вампири са звездите тъпи,
кинжал е моята душа.

И Дракулът ще се събуди скоро
в кошмара на разсъмването ми...
Нощта кълве от нас отрова.
Преграчват първите петли.

И сбъдват се проклетия петнисти.
И черни сенки вред пълзят.
Възкръсват всички антихристи.
Очаквахме ли този маскарад?

Не – в твоя чест ще го накажа!
Зъл демон мога да съм аз.
Красавицата – зърна ли – ще се покажа!
Звяр бях, но принц съм в този час.

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11110>]